

Výbor európskych národných dohľadov nad finančnými trhmi

Dátum: 24. marec 2009

Ref.: CESR/09-252

Piaty výber z rozhodnutí regulátorov z databázy EECS (European Enforcers Coordination Sessions)

Neprešlo jazykovou korektúrou.

Zdroj informácií:

- www.cesr-eu.org

Obsah

Rozhodnutie č.EECS/0209-01: Reklasifikácia

Rozhodnutie č.EECS/0209-02: Platby na základe podielov

Rozhodnutie č.EECS/0209-03: Kapitál, Kontrola

Rozhodnutie č.EECS/0209-04: Kontrola

Rozhodnutie č.EECS/0209-05: Podnikové kombinácie, Spätné akvizície

Rozhodnutie č.EECS/0209-06: Nástroje vlastného imania

Rozhodnutie č.EECS/0209-10: Nástroje vlastného imania, Prioritné akcie

Rozhodnutie č.EECS/0209-01: Reklasifikácia

Koniec finančného roka: 31. marec 2009 / Predbežné stanovisko
Kategória problému: Finančné aktíva k dispozícii na predaj
Súvisiaci štandard: IAS 39
Dátum rozhodnutia: 12.november 2008

Opis účtovania emitenta

Emitentom je na burze kótovaná holdingová spoločnosť s podielmi v bankovníctve a spoločnostiach typu private equity. Spoločnosť zverejnila dňa 1. decembra 2008 polročnú účtovnú závierku za obdobie končiace k 30. septembru 2008.

Na základe všeobecného poklesu hodnôt na trhoch uplatňuje emitent dodatky k IAS 39 vydané IASB dňa 13. októbra 2008, tak aby vo svojej polročnej účtovnej závierke mohol reklasifikovať finančné nástroje z kategórie držané na predaj do kategórie „úvery a pohľadávky“, na základe toho, že má zámer a schopnosť držať tieto finančné nástroje v dohľadnej budúcnosti .

Posúdenie toho, či finančné nástroje držané na predaj splnili podmienky pre klasifikovanie do kategórie úverov a pohľadávok sa uskutočnilo k dátumu reklasifikácie.

Emitent požiadal regulátora o potvrdenie toho, či je tento prístup v súlade s dodatkami k IAS 39.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor potvrdil, že tento prístup je v súlade s dodatkami k IAS 39. Regulátor tiež poukázal na to, že emitent by mal aplikovať dodatky k IFRS 7 a podrobne zverejniť opis reklasifikácie.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Revidovaný odsek 50E štandardu IAS 39 uvádza:

„Finančné aktívum klasifikované ako k dispozícii na predaj, ktoré by splňovalo definíciu úverov a pohľadávok (ak nebolo určené ako k dispozícii na predaj) je možné reklasifikovať z kategórie k dispozícii na predaj do kategórie úverov a pohľadávok, ak má jednotka zámer a schopnosť držať finančné aktívum v dohľadnej budúcnosti alebo do splatnosti.“

Tento odsek explicitne neuvádza k akému dátumu sa musí uskutočniť posúdenie toho, či finančný nástroj z kategórie držaný na predaj plní definíciu úveru a pohľadávky (ako je uvedené v IAS 39, odsek 9, „úvery a pohľadávky sú nederivátové finančné aktíva s fixnými alebo stanoviteľnými platbami, ktoré nie sú kótované na aktívnom trhu“). Konkrétne, tento odsek explicitne neuvádza, že to musí byť uskutočnené už pri prvotnom vykázaní finančného nástroja (v protiklade s odsekom 50D). Regulátor preto v tomto prípade zvážil, že môže akceptovať rozhodnutie emitenta, posúdiť podmienky k dátumu reklasifikácie.

Rozhodnutie č.EECS/0209-02: Platby na základe podielov

Koniec finančného roka: 31. december 2006
Kategória problému: Platby na základe podielov
Súvisiaci štandard: IFRS 2
Dátum rozhodnutia: 24.apríl 2008

Opis účtovania emitenta

Emitent mal tri rozdielne plány nákupu akcií zamestnancami (ESPP). Všetci zamestnanci podľa programov 1 a 3 sa mali možnosť zúčastniť sa programu šetrenia. Pri týchto programoch bola počas roka z ich čistého mesačného platu zrážaná konkrétna suma, ktorá bola prevedená na samostatný účet. Zostatok tohto účtu sa používal na obstaranie akcií po odpracovaní celého roka s 15% diskontom z ich reálnej hodnoty na začiatku programu alebo v ich reálnej hodnote na konci programu. Podľa programu č. 2 sa mohli vybraní zamestnanci zúčastniť sa šetriaceho programu, v ktorom by mohli vopred vložiť limitovanú sumu na samostatný účet, ktorý sa použil na obstaranie akcií po odpracovaní celého roka s 30% diskontom z ich reálnej hodnoty na začiatku programu alebo v ich reálnej hodnote na konci programu.

Emitent bol toho názoru, že programy ESPP boli platbami na základe podielov spadajúcimi pod pôsobnosť IFRS 2 a že by sa principiálne mali oceňovať reálnou hodnotou v súlade s IFRS 2, odsek 11. Emitent bol však toho názoru, že nie je možné spoľahlivo oceniť reálnu hodnotu programov ESPP. Preto emitent účtoval o programoch použitím metódy vnútornej hodnoty v súlade s IFRS 2, odsek 24.

Emitent argumentoval tým, že nemal základňu, na základe ktorej by na začiatku programu spoľahlivo odhadol reálnu hodnotu, keďže v tom čase existovala neistota o tom, koľko akcií budú mať zamestnanci oprávnenie kúpiť a aká bude budúca trhová hodnota týchto akcií.

Rozhodnutie regulátora

Podľa názoru regulátora bolo možné programy ESPP spoľahlivo oceniť, a preto mali byť ocenené reálnou hodnotou v súlade s IFRS 2, odsek 11.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Vo výnimočných prípadoch sa môže stať, podľa IFRS 2 odsek 24, že jednotka nebude schopná spoľahlivo odhadnúť reálnu hodnotu poskytnutých nástrojov vlastného imania k dátumu ich ocenenia. Iba v prípade týchto výnimočných situácií sa od jednotky požaduje, aby ocenila zamestnanecké opcie ich vnútornou hodnotou. IFRS 2 odsek BC 144 uvádza ako príklad jednotiek, ktoré nemusia byť schopné spoľahlivo odhadnúť reálnu hodnotu opcií na akcie jednotky, ktorých akcie nie sú verejne obchodované, alebo sú verejne obchodované len krátku dobu.

Emitentove programy ESPP sú podobné programom, ktoré sú opísané v US GAAP, konkrétne vo FAS 123 R príloha A a FASB Technical Bulletin 97-1 „Accounting for Statement 123 for Certain Employee Stock Purchase Plans with a Lock-Back option“. Podľa názoru regulátora, keďže existuje metódy oceňovania, ktoré môžu byť použité na spoľahlivé ocenenie programov ESPP, dospel regulátor k záveru, že by sa mali oceňovať reálnou hodnotou v súlade s IFRS 2 odsek 11.

Rozhodnutie č.EECS/0209-03: Kapitál, Kontrola

Koniec finančného roka: 31. december 2007
Kategória problému: Kapitál, Kontrola
Zahrnuté štandardy: IFRS 5, IAS 8
Dátum rozhodnutia: 31. marec 2008

Opis účtovania emitenta

Na začiatku roka 2007 mal emitent v jednotke B priamu kapitálovú účasť 67% (podiel).

V septembri 2007 vydala jednotka B nové akcie, celá emisia bola upísaná novým investorom (jednotkou C). Emitent si v dôsledku nárastu kapitálu udržal v jeho bývalej dcérskej spoločnosti B podiel vo výške 44% (30% hlasovacích práv). V rovnakom čase podpísali akcionári jednotky B zmluvu zabezpečujúcu nové pravidlá riadenia jednotky B. Na základe tejto novej zmluvy emitent už nemal zastúpenie v predstavenstve jednotky B, ani sa nepodieľal na jej riadení. Emitent sa preto domnieval, že stratil kontrolu nad jednotkou B.

V dôsledku toho ukončil emitent začiatkom októbra 2007 konsolidáciu jednotku B princípom súčtu obsahovo rovnakých riadkov a zvolil si metódu vlastného imania, aby zobrazil jeho podiel v B. Emitent sa tiež domnieval, že rozhodnutie neupísať nové akcie bolo ekvivalentné rozhodnutiu stiahnuť investíciu z jednotky B. Emitent argumentoval, že jeho rozhodnutie neinvestovať jasne ukázalo jeho nový zámer nezískavať úhradu investície v B prostredníctvom pokračujúceho používania majetku.

V dôsledku toho, že jednotka B je samostatnou druhom podnikania (so samostatnými peňažnými tokmi, manažmentom a zákazníkmi), dospel emitent k záveru, že výsledky jednotky B za obdobie začínajúce 1. januárom 2007 a končiace 30. septembra 2007 by sa mali prezentovať na základe princípov stanovených štandardom IFRS 5 (vrátane prehodnotenia porovnateľných údajov za rok 2006).

Bola položená otázka, či za týchto okolností môže emitent prezentovať výsledky jednotky B, za obdobie končiace 30. septembra 2007, na základe princípov stanovených štandardom IFRS 5 „Dlhodobý majetok držaný na predaj a ukončené činnosti“.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor dospel k záveru, že uvedená prezentácia emitenta založená na princípoch stanovených štandardom IFRS 5 (konkrétne IFRS 5 odsek 2 a 4) bola akceptovateľná.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Regulátor rozhodol, že prezentácia bola akceptovateľná z týchto dôvodov:

- problematika zriadenia nie je riešená prostredníctvom IFRS (ani IFRS 3, IFRS 5 alebo IAS 27),
- Rozhodnutie neupísať akcie z novej emisie jednotky B je jasnou zmenou v stratégii emitenta,
- emitent svojim rozhodnutím neupísať akcie z novej emisie jednotky B súhlasil so zriadením a so stratou kontroly (čo je z ekonomického hľadiska obdobné rozhodnutiu predať akcie a súčasne si v jednotke ponechať určitý podiel),
- jednotka B reprezentuje samostatný druh podnikania (so samostatnými peňažnými tokmi, manažmentom a zákazníkmi) (IFRS 5 odseky 31 a 32),
- informácie zverejnené na základe princípov IFRS 5 poukazujú na vplyv jednotky B na výkazy ziskov a strát emitenta v roku 2007 (obdobie 9 mesiacov) a v roku 2006 (obdobie 12 mesiacov) (IFRS 5 odseky 33 a 34),
- zmluva medzi akcionármi jednotky B potvrdzuje, že emitent stratil kontrolu nad jeho bývalou dcérskou spoločnosťou.

Regulátor sa z dôvodu absencie konkrétneho štandardu alebo interpretácie vzťahujúcej sa na takúto situáciu sa na základe IAS 8 odseky 10 a 11.a rozhodol, že na základe podobnosti sa môže použiť IFRS 5.

Pri rozhodovaní bral regulátor do úvahy požiadavky podľa IAS 27 odseky 32 až 37 (zmenené v januári 2008) pričom dospel k záveru, že prezentácia založená na emitentom vybraných princípoch IFRS 5 bola konzistentná s účtovným prístupom vyžadovaným zmeneným štandardom, keď materská spoločnosť stráca kontrolu nad dcérskou spoločnosťou.

Rozhodnutie č.EECS/0209-04: Kontrola

Koniec finančného roka: 31. december 2008
Kategória problému: Kontrola
Súvisiaci štandard: IAS 27
Dátum rozhodnutia: 13. jún 2008

Opis účtovania emitenta

Emitent, významná skupina v oblasti priemyslu a služieb, vlastní 35,4% jednotky B, ktorej akcie boli nedávno uvedené na verejné obchodovanie.

Kapitál jednotky B je rozdelený nasledovne:

- emitent: 35%
- inštitucionálni investori: 12%
- verejnosť: 53%

V čase povolenia obchodovania s akciami jednotky B v júni 2008 bola podpísaná 5 ročná prolongovateľná akcionárska zmluva medzi emitentom a inštitucionálnymi investormi („zmluvné strany“), predmetom zmluvy je zabezpečenie rozvoja jednotky B prostredníctvom:

- zriadenia politiky riadenia
- garancie stabilného vlastníctva

Podľa zmluvy:

- predstavenstvo pozostáva z 18 členov: 9 členovia sú vymenovaní emitentom, 5 členov menujú inštitucionálni investori, 4 členovia sú vymenovaní „zmluvnými stranami“ (spoločne emitentom a inštitucionálnymi investormi) a z predsedu predstavenstva,
- predseda predstavenstva je vymenovaný emitentom, má rozhodujúci hlas v prípade vyrovnaného hlasovania,
- predseda predstavenstva menuje výkonného riaditeľa,
- všetky bežné rozhodnutia predstavenstva sú prijímané jednoduchou väčšinou,
- kvalifikovaná väčšina je nevyhnutná pri rozhodnutiach vzťahujúcich sa na kapitál, štatutárne záležitosti a výplatu mimoriadnych dividend,
- zmluvné strany majú predkupné právo v prípade, že jedna zo strán chce predať svoje akcie emitenta.

V prospekte vydanom jednotkou B pre účely povolenia obchodovania sa jednoznačne uvádzalo, že zámerom emitenta je udržanie si kontroly.

Pred začatím obchodovania na burze previedol emitent do samostatnej jednotky (jednotka B) všetky aktivity súvisiace s vodným a odpadovým hospodárstvom v skupine („presun činnosti na novú spoločnosť v skupine“). Po presune činností emitent stále vlastnil 100% kapitálu a hlasovacích práv jednotky B. Následne emitent rozdelil – tým pripustil obchodovanie – so 65% akcií jednotky B medzi jeho vlastných akcionárov (iných ako je on sám) podielom zodpovedajúcim ich kapitálovej účasti na emitentovi („rozdelenie“).

Emitent je toho názoru, že mal k 31. decembru 2008 kontrolu nad jednotkou B.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor súhlasil, že emitent k 31. decembru 2008 kontroloval jednotku B.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Kontrola je definovaná v IAS 27 ako právomoc riadiť finančné a prevádzkové politiky jednotky alebo podnikania za účelom získať úžitky z ich činností.

Podľa IAS 27 odseku 13 sa predpokladá, že jednotka kontroluje inú, ak vlastní, priamo alebo nepriamo prostredníctvom dcérskych spoločností, viac ako jednu polovicu hlasovacích práv jednotky, pokiaľ sa jasne nepreukáže, že takéto vlastníctvo nezaručuje kontrolu. Podľa toho istého odseku však kontrola tiež existuje aj vtedy, ak materská spoločnosť vlastní menej ako polovicu hlasovacích práv jednotky, ak okrem iného existuje:

- právomoc riadiť finančné a prevádzkové politiky druhej jednotky podľa štatútu alebo dohody (IAS 27 odsek 13.b),
- právomoc vymenovať alebo odvolať väčšinu členov predstavenstva alebo ekvivalentného riadiaceho orgánu jednotky (IAS 27 odsek 13.c),
- právomoc uplatniť väčšinu hlasov na zhromaždení predstavenstva alebo ekvivalentného riadiaceho orgánu jednotky (IAS 27 odsek 13.d).

Podľa zmluvy medzi akcionármi má emitent právomoc vymenovať viac ako polovicu členov predstavenstva, vrátane predsedu, a preto má právomoc riadiť finančné a prevádzkové politiky jednotky B, keďže všetky rozhodnutia predstavenstva sú prijímané spôsobom jednoduchej väčšiny.

Rozhodnutie č.EECS/0209-05: Podnikové kombinácie, Spätné akvizície

Koniec finančného roka: 31. december 2008
Kategória problému: Podniková kombinácia, spätná akvizícia
Súvisiaci štandard: IFRS 3
Dátum rozhodnutia: 13. jún 2008

Opis účtovania emitenta

Emitent a jednotka B, tiež verejne obchodovateľná spoločnosť, uskutočnili v júli 2008 podnikovú kombináciu formou zlúčenia (fúzie). Podľa zmluvy o zlúčení je emitent právnym nadobúdateľom. Emitent vydal približne 1,2 milióna nových akcií ako výmenu za akcie jednotky B. Peňažné plnenie nebolo uskutočnené.

Pred transakciou bol kapitál oboch spoločností rozdelený nasledovne:

Emitent

- Väčšinový akcionár A. 80%
- Verejnosť: 20%

Jednotka B

- Verejnosť: 66,7%
- Inštitucionálni investori 33,3%

Reálna hodnota jednotky B pred transakciou bola významne väčšia ako reálna hodnota emitenta.

Po transakcii mali predchádzajúci akcionári emitenta 44,5% podiel na hlasovacích právach na zlučovanej jednotke a bývalí akcionári jednotky B mali podiel 55,5%. Väčšinový akcionár, jednotka A, vlastní 35,7% podiel na zlučovanej jednotke.

Účasť väčšinového akcionára A na zlučovanej jednotke („zlatá akcia“) je na národnej úrovni zákonne regulovaná. Podľa tejto zákonnej úpravy môže byť akcionár A proti akémukoľvek rozhodnutiu emitenta, ktoré by mohlo byť považované v rozpore s národnými záujmami v energetickom sektore, predovšetkým týkajúce sa plynulosti a bezpečnosti energetických dodávok. Táto zákonná úprava však nedáva akcionárovi A žiadne právo riadiť finančnú a prevádzkovú politiku emitenta ako takú. Avšak dáva A právo vymenovať 7 z 25 členov predstavenstva.

Podľa podmienok kúpnej zmluvy, výkonný riaditeľ jednotky B je vymenovaný za výkonného riaditeľa zlučovanej jednotky. Výkonný riaditeľ má rozhodujúci hlas v prípade, že sú hlasy nerozhodné. Predstavenstvo sa skladá z výkonného riaditeľa a z ďalších 24 členov: 10 členov menuje emitent (vrátane 7 členov menovaných akcionárom A), 10 členov menuje jednotka B, 3 členov menujú zamestnanci a 1 člen zastupuje iných akcionárov.

Emitent navrhol účtovať transakciu ako podnikovú kombináciu a identifikoval B ako nadobúdateľa.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor akceptoval spôsob účtovania emitenta.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

IFRS 3 požaduje aby bol identifikovaný nadobúdateľ pre všetky podnikové kombinácie ako kombinujúca jednotka, ktorá získa kontrolu nad inou kombinujúcou jednotkou. Návod na uplatnenie pri určení nadobúdateľa je uvedený v odsekoch 19 až 21 štandardu.

Kontrola je definovaná ako právomoc riadiť finančné a prevádzkové politiky jednotky alebo podnikania za účelom získať úžitky z ich činností. Je predpoklad, že kontrola existuje, keď jednotka vlastní priamo alebo nepriamo viac ako polovicu hlasovacích práv s výnimkou situácie, ak sa dá preukázať, že toto vlastníctvo nezakladá právo kontroly.

V tomto prípade sa predpokladá, že akcionári jednotky B získali kontrolu od vtedy, podľa podmienok hlasovacích práv, keď ich podiel od uskutočnenia transakcie vzrástol na 55,5%. Existencia významného individuálneho akcionára (jednotky A) bola dôkladne zvážená tak emitentom ako aj regulátorom.

Pododseky a až d odseku 19 IFRS 3 zvažujú podmienky, kedy kombinujúca jednotka môže získať kontrolu nad inou aj keď nezíska viac ako polovicu hlasovacích práv. Skutočnosti tohto prípadu boli porovnané s týmito prípadmi:

- akcionár A nevlastní viac ako polovicu hlasovacích práv kombinovanej jednotky,
- na základe zmluvy nemá výkonnú moc väčšiu ako polovica hlasovacích práv (IFRS 3 odsek 19.a)
- nemá právomoc riadiť finančné a prevádzkové politiky druhej jednotky podľa štatútu alebo dohody (IFRS 3 odsek 19.b),
- právomoc vymenovať alebo odvolať väčšinu členov predstavenstva alebo ekvivalentného riadiaceho orgánu kombinovanej jednotky (IFRS 3 odsek 19.c), akcionár A menuje iba 7 z 24 členov.
- nemá právomoc uplatniť väčšinu hlasov na zhromaždení predstavenstva alebo ekvivalentného riadiaceho orgánu inej jednotky (IFRS 3 odsek 19.d).

Regulátor preto súhlasil s tým, že akcionár A s hlasovacím právom 35,7% nemal kontrolu nad kombinovanou jednotkou. Pri rozhodovaní, emitent aj regulátor, brali do úvahy kritéria uvedené v IFRS 3 odseky 20 a 21, ktoré poskytujú ďalší návod na to, ako identifikovať nadobúdateľa v podnikovej kombinácii. Pretože reálna hodnota B bola významne väčšia ako emitenta, odsek 20.a potvrdil jednotku B ako nadobúdateľa. Emisia 1,2 milióna nových akcií vydaných emitentom by však mohla poukazovať na emitenta ako nadobúdateľa.

Rozhodnutie č.EECS/0209-06: Nástroje vlastného imania

Koniec finančného roka: 30. jún 2007

Kategória problému: Nástroje vlastného imania, menšinové podiely, predajné opcie, predajné nástroje

Súvisiaci štandard: IAS 32

Dátum rozhodnutia: 18. september 2008

Opis účtovania emitenta

Emitent upísal predajné opcie, každá obsahuje záväzok emitenta odkúpiť menšinové podiely v dcérskej spoločnosti. Každá opcia bola upísaná ako súčasť podnikovej kombinácie a je uplatniteľná počas určitého časového obdobia za cenu stanovenú na základe výkonnosti relevantnej dcérskej spoločnosti. Vo svojej závierke za rok 2007 spoločnosť zverejnila podmienené záväzky na základe najlepšieho odhadu hodnoty sumy splatenia predajných opcií na menšinové podiely použitím súčasnej úrovne ziskovosti.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor dospel k záveru, že prístup spoločnosti k predajným opciám na menšinové podiely ako k podmieneným záväzkom nebol v súlade s IAS 32 odsek 23, ktorý požaduje aby bol záväzok zaúčtovaný za všetky zmluvy, ktoré obsahujú záväzok nakúpiť za peňažné prostriedky svoje nástroje vlastného imania.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

IAS 32 odsek 23 určuje, predajné opcie na menšinové podiely sú zmluvami, ktoré obsahujú povinnosť pre jednotku nakúpiť jej vlastný nástroj vlastného imania za hotovosť alebo iné finančné aktívum. Keďže na základe týchto zmlúv vznikajú finančné záväzky zo sumy na vykúpenie ocenenej v súčasnej hodnote, požaduje sa tento záväzok vykázat' v súvahe ako takej, skôr ako podmienený záväzok v poznámkach.

Zatiaľ čo je v IAS 32 jasne uvedené ako vykázat' záväzok, regulátor sa obával, že v tom čase existovali rozdielne spôsoby účtovania v súvislosti so zodpovedajúcimi účtovnými zápismi v čase, keď sa záväzok vykáže po prvý krát a následne keď sa suma záväzku reviduje.

Rozhodnutie č.EECS/0209-10: Nástroje vlastného imania, prioritné akcie

Koniec finančného roka: 30. jún 2007

Kategória problému: Nástroje vlastného imania, prioritné akcie

Súvisiaci štandard: IAS 32

Dátum rozhodnutia: 18. september 2008

Opis účtovania emitenta

Emitent prezentuje vo svojej súvahe nevykúpiteľné prioritné akcie ako nástroje vlastného imania. Podmienky emisie nástrojov dávajú držiteľovi zmluvné právo na výplatu fixnej čistej ročnej dividendy a oprávňujú ho podieľať sa na dividendách súvisiacich s dividendami vyplácanými z kmeňových akcií. Fixné dividendy aj dividendy súvisiace s dividendami vyplácanými z kmeňových akcií boli vo výkaze ziskov a strát prezentované ako dividendy, pod položkou zisk po zdanení.

Emitent sa odvolal na IAS 1 odsek 17, pričom objasňoval, že prezentácia prioritných akcií s záväzkovým komponentom v súlade s IAS 32 by bola zavádzajúca tak, že by bola v rozpore s cieľom účtovnej závierky uvedeným v Konceptnom rámci prípravy a prezentácie účtovnej závierky IASB.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor nesúhlasil, že výnimka z IAS 32 bola oprávnená.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Súlad s IAS 32 (v znení revízie z roku 2003) by si vyžadoval, aby sa k prioritným akciám pristupovalo ako k zloženému finančnému nástroju, so zložkou vlastného imania ako aj zložkou záväzku. Hodnota zložky vlastného imania je zostatkovou sumou po odpočítaní samostatne určenej zložky záväzku od reálnej hodnoty nástroja ako celku (odsek 31).

Podľa IAS 32 by bola podstatná časť z účtovnej hodnoty prioritných akcií emitenta alokovaná do záväzkovej zložky a s vyplácanými fixnými dividendami by sa zaobchádzalo ako s finančnými nákladmi.

IAS 1 odsek 17 požaduje uplatnenie výnimky zo štandardu iba vo výnimočných situáciách, keď manažment dospeje k záveru, že súlad by bol zavádzajúci tak, že by to bolo v rozpore s cieľom účtovnej závierky podľa Konceptného rámca.

Emitent argumentoval, že prezentácia prioritných akcií v súlade s IAS 32 by bola zavádzajúca, pretože by nezobrazovala ich podstatu, ktorou charakter stáleho kapitálu zakladajúceho podiel na budúcich príjmoch a ziskoch. IAS 1 odsek 15 (c) požaduje dodatočné zverejnenia v prípade, že súlad so špecifickými požiadavkami IFRS nie je na dostatočnej úrovni, tak aby umožnil používateľovi porozumieť účinkom konkrétnych transakcií alebo podmienok na finančnú pozíciu a finančnú výkonnosť.

Podľa názoru regulátora by bolo možné dosiahnuť vernú prezentáciu tým, že by sa dodržal súlad s IAS 32 a súčasne by sa poskytli dodatočné zverejnenia za účelom vysvetlenia charakteru prioritných akcií.